

CCOO davant la reforma de les pensions del Govern (pàg. 4)

Concentració davant del Parlament en defensa de la negociació col·lectiva

CCOO i UGT van convocar el passat dimecres una concentració davant del Parlament de Catalunya de treballadors dels sectors afectats pel bloqueig de la negociació col·lectiva o per retallades salarials i de condicions laborals i socials, mentre se celebrava el debat de política general. A la concentració van participar unes 500 persones, entre d'altres, treballadors i treballadores dels convenis del transport de mercaderies per carretera de Barcelona i Girona, aparcaments i garatges, masses congelades, begudes refrescants, xocolates i bombons, lleure educatiu, comerç tèxtil de Barcelona i ambulàncies.

CCOO i UGT denuncien que malgrat haver arribat a acords per al desbloqueig de la negociació col·lectiva, les patronals mantenen les mateixes actituds de bloqueig dels convenis i, en alguns casos, de mala fe en la negociació.

Les patronals volen utilitzar els convenis col·lectius per eliminar més drets laborals i socials dels molts que ja han aconseguit a través

de les successives reformes laborals, en lloc d'aprofitar la negociació col·lectiva i el marc dels convenis per adequar, des de l'acord i la justificació raonada, quins són els mecanismes de flexibilitat o desvinculació d'una empresa o sector en crisi. CCOO i UGT també denuncien que sectors que depenen de l'Administració pública estan aplicant retallades sense justificació ni negociació, i carreguen la reducció dels pressupostos només sobre els salaris i les condicions dels treballadors i les treballadores. ■

editorial

Pressupostos retallats

El Govern de l'Estat ja ha aprovat el projecte de pressupostos per al 2014 i d'aquí a uns dies també ho farà el Govern de Catalunya.

De nou, uns pressupostos retallats tot i que ens vulguin fer creure el contrari. En ambdós casos el punt de partida són tres anys de retallades en sanitat, educació, serveis socials, prestacions socials, pensions, ocupació i salaris de treballadors i treballadores de la funció pública que han deixat els serveis públics sota mínims. I si hi afegim la retallada en cultura, cooperació i investigació el panorama no pot ser més negatiu.

I mentre es continua retallant, no podem oblidar que la fiscalitat espanyola és de les més baixes de la UE pel que fa a grans empreses i grans patrimonis, i que el Govern de Catalunya, que tornarà a retallar la paga extra d'empleats i empleades públics, encara no ha recuperat l'impost de successions i donacions per a les grans herències.

Per això, dir que el 2014 no hi haurà noves retallades és una presa de pèl. No callem! ■

Important mobilització per la despenalització de l'avortament

CCOO de Catalunya ha donat suport a les accions que han tingut lloc amb motiu del Dia Internacional per la Despenalització de l'Avortament,

que es va celebrar el dissabte 28 de setembre. El sindicat rebutja l'anunci del Govern del Partit Popular de reformar la Llei de Salut Sexual i Reproductiva, perquè suposarà un obert retrocés en els drets de les dones.

Des de CCOO de Catalunya defensem el principi ètic del respecte per l'autonomia i capacitat moral de les dones per emetre els seus propis judicis, esbrinar els seus propis dilemes i prendre les seves decisions, i entre les que hi ha la lliure decisió de les dones sobre la seva maternitat. La

tornada a la penalització de l'avortament nega l'exercici del dret.

El passat dissabte 28 de setembre al llarg del dia es van fer concentracions en defensa de l'avortament lliure i gratuït a diferents Delegacions de Govern (Lleida, Girona, Tarragona, Ses Illes, País Valencià) i a la tarda va tenir lloc una important manifestació al davant de la Delegació de Govern a Barcelona on va participar el secretari general de les CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego. ■

El sector d'ambulàncies torna a convocar vaga els dies 28, 29, 30 i 31 d'octubre

Davant de la postura patronal, obsessionada a fer pagar als treballadors i treballadores les retallades pressupostàries del Govern de la Generalitat, així com a reduir els serveis de la ciutadania, les organitzacions sindicals del sector d'ambulàncies han convocat noves mobilitzacions, que van començar el dilluns 23 de setembre i que desembocaran en una nova vaga els propers dies 28, 29, 30 i 31 d'octubre. Ni els treballadors ni la ciutadania han de pagar cap retallada i menys encara quan les empreses mantenen el seu ampli marge de beneficis i es neguen a modificar-lo. Abans de la vaga, el proper 14 d'octubre tindrà lloc una nova manifestació davant de la Basílica de la Sagrada Família, amb recorregut a peu fins a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. ■

CCOO denuncia l'impagament de nòmines i l'anunci d'acomiadaments a Panrico

Davant l'anunci fet públic per la direcció de Panrico de suspendre temporalment el pagament de les nòmines, les seccions sindicals de CCOO i UGT han manifestat el seu rebuig a la forma de transmetre aquesta decisió, mitjançant la difusió d'un escrit, sense que prèviament s'hagi donat cap explicació als representants legals dels treballadors. Aquests van exigir que la direcció informés amb tot tipus de detall dels motius que han portat a prendre aquesta mesura així com dels continguts del Pla industrial. La direcció va anunciar la setmana passada que té la intenció d'acomiadar més de 1.900 persones i fer una rebaixa salarial del 45%. El representants sindicals no assumeixen aquesta proposta i volen buscar una solució que s'haurà de negociar per garantir la continuïtat de l'activitat a Panrico i el manteniment del major volum d'ocupació possible i de les condicions laborals. ■

Convocat el 14è Premi de Poesia de Tardor de la Federació de Pensionistes i Jubilats

La Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya convoca el 14è Premi de Poesia de Tardor – Memorial José López García, el qual està obert a qualsevol persona jubilada, prejubilada o pensionista, estigui afiliada o no a CCOO, que no hagi estat guardonada en les dues edicions anteriors del Premi de Poesia de Tardor. Les bases del Premi les trobareu a:

http://www.ccoo.cat/pdf_documents/2013/bases_14_premipoesia_cat.pdf

Segona Jornada Jurídica organitzada pels gabinets jurídics de CCOO i UGT

El proper 8 d'octubre, a l'Auditori de la Ciutat de la Justícia de Barcelona, tindrà lloc, en sessió de matí i tarda, una nova edició de la Jornada Jurídica organitzada conjuntament pels gabinets jurídics de CCOO i UGT de Catalunya amb el títol: "Les normes comunitàries i de l'OIT després de les darreres reformes laborals". Aquestes són les segones jornades d'aquest tipus que s'han d'emmarcar en la política general de CCOO de Catalunya d'unitat d'acció amb UGT de Catalunya i que també ha de tenir reflex en els seus serveis jurídics.

A banda dels ponents (persones de gran nivell de l'àmbit de la universitat i la magistratura), a la inauguració de la Jornada intervindran els

secretaris generals d'ambdues organitzacions sindicals, així com el director de l'Oficina de la Comissió Europea a Barcelona. També han confirmat la seva assistència la Conselleria de Justícia i el conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig, que en farà la clausura.

Per assistir-hi, i poder accedir a l'Auditori de la Ciutat de la Justícia, és imprescindible fer la inscripció prèvia emplenant i enviant el formulari que trobareu a la pàgina web www.jornada-gtjs.ccoougt.cat, on també podreu tenir tota la informació sobre la Jornada. ■

www.jornada-gtjs.ccoougt.cat

La Generalitat es compromet amb CCOO a proposar ajuts als pescadors catalans en els processos de paralització temporal de l'activitat pesquera

CCOO de Catalunya ha rebut resposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, Josep M. Pelegrí, a la carta enviada a mitjan agost, en la qual es demanaven ajuts per als mariners que es van veure afectats per la parada temporal efectuada durant el període 2011-2012.

Pelegrí recorda en la carta enviada a Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, que l'anterior Govern de la Generalitat va aprovar un programa operatiu per convocar ajuts per al sector pesquer català en el període 2007-2013 destinats als armadors, i del qual en quedaven exclosos els pescadors catalans.

El conseller reconeix en la carta el greuge comparatiu amb els pescadors d'altres comunitats autònomes i, per tant, informa que la Generalitat ha proposat la possibilitat d'incorporar les ajudes als mariners en el període 2014-2020. Pelegrí puntualitza que caldrà revisar, juntament amb les confraries de pescadors, els sindicats i l'Institut

Social de la Marina, el règim contractual dels mariners catalans, per tal d'establir els mecanismes adients per al compliment dels requisits especificats per gaudir dels ajuts.

En la missiva, el conseller Pelegrí reconeix la bona feina que realitza CCOO en temps tan difícils i en sectors tan importants i estratègics per a Catalunya com el pesquer.

CCOO, sindicat absolutament majoritari en el sector, va endegar una campanya en diferents àmbits per evidenciar de manera pública la greu situació dels pescadors i inicià una recollida de signatures ciutadanes. Aquestes accions han donat aquests fruits, els quals valorem positivament. CCOO considera que, a partir d'ara, i esperant la concreció de les paraules del conseller, cal treballar també per una regulació marc de les condicions laborals dels treballadors de la pesca. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Forta participació en les mobilitzacions de CatalunyaCaixa contra l'ERO

Paral·lelament al procés de negociació de l'ERO de CatalunyaCaixa estan tenint lloc diferents i continuades mobilitzacions per part dels treballadors i treballadores de l'entitat, que, de manera massiva, estan mostrant la seva protesta contra la proposta de reestructuració de la direcció, que suposa acomiadar més de 2.400 empleats, i contra el no-avenç en la negociació de les condicions de l'ERO.

Els sindicats de CatalunyaCaixa han anunciat noves mobilitzacions. En aquest sentit, la setmana passada van tenir lloc un seguit de vagues parcials que han culminat avui en l'inici d'una vaga indefinida mentre la direcció continuï en una posició d'immobilitisme respecte a la seva proposta. La direcció sembla haver acceptat una certa millora en les indemnitzacions així com un cert grau de voluntarietat en algunes mesures, però encara del tot insuficient segons els representants dels treballadors. Aquest migdia ha tingut lloc una manifestació dels treballadors de CatalunyaCaixa pels carrers de Barcelona.

La pressió sindical aconseguix que Banc Sabadell retiri l'ERTO

Per la seva banda, Banc Sabadell sí que ha fet un canvi important en les seves intencions i, gràcies a la pressió sindical i dels treballadors, ha decidit retirar l'expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO) per a les plantilles de Catalunya i Aragó. Banc Sabadell ha acceptat retirar l'ERTO a canvi d'unes condicions, com suspendre durant el 2014 i el 2015 les dotacions al fons de pensions amb pacte de retorn obligatori del total de la quantia no aportada en un termini de cinc anys i vinculat al fet que la rendibilitat per acció sigui superior a la d'aquest darrer any. Una altra condició ha estat la de reduir durant el 2014 i el 2015 les vacances de la plantilla en tres dies. També s'ha acordat incentivar les excedències voluntàries amb una aportació que oscil·laria entre els 9.500 euros i els 12.000 euros, en funció de l'estalvi obtingut per les no-aportacions per jubilacions anticipades dels antics prejubilats de la CAM. ■

Ha mort Vicenç Faus, històric sindicalista de CCOO de Catalunya

Ha mort l'històric sindicalista de CCOO de Catalunya, Vicenç Faus Abad, als 88 anys. Va néixer a Barcelona, l'any 1925, i va ser un dels militants més actius de Pegaso, empresa on va treballar des del 1950 fins al 1958, any en què va ser acomiadat per organitzar una aturada a la fàbrica, tot i que va ser readmès l'any 1977. L'any 1955 va començar a participar a les cèl·lules del PSUC a Pegaso i un any després van organitzar una vaga i va ser detingut per recollir diners a la fàbrica a favor dels presos polítics.

L'any 1957 va sortir escollit enllaç sindical, però l'any següent va ser detingut, acomiadat i acusat de pertànyer al PSUC. Això li va comportar una condemna de 2 anys, dels quals va complir 9 mesos. L'any 1960, en una altra detenció, va ser jutjat en consell de guerra i va complir 4 anys de condemna al penal de Burgos i un any més a la presó de Lleida. Va organitzar les CCOO a Lleida amb Tomás Chicharro i va ser un dels fundadors de CCOO de Catalunya. La seva darrera tasca sindical la va exercir a la Federació de Pensionistes i Jubilats del sindicat. ■

CCOO titlla de cínica i autoritària la política del Govern de la Generalitat sobre els serveis i els seus empleats públics

El president de la Generalitat, Artur Mas, manifesta continuament que ja no es poden retallar més els serveis públics, però els seus consellers continuen la política de retallades de serveis i personal, i de privatitzacions.

Les polítiques de personal s'han fonamentat en la reducció dels empleats i empleades que presten serveis directes

a les persones, més de 7.000, i en l'increment de prop de 100 alts càrrecs i personal de confiança altament remunerats.

La decisió de fer un concurs de trasllats per al personal administratiu i tècnic no té com a objectiu satisfer un dret dels treballadors i les treballadores a la mobilitat voluntària, sinó la reducció de les plantilles per l'acomiadament del personal interí. Això pot posar en perill el lloc de treball de més de 6.600 treballadors i treballadores i una disminució de l'atenció a la ciutadania.

De nou sense paga extra

El conseller d'Economia i Finances, Andreu Mas-Colell, ha anunciat que no es farà efectiva de nou una paga al 2014 (mesura que sembla que tenien decidida des del 2012) als treballadors i treballadores de la Generalitat. Aquesta és una nova mostra de l'autoritarisme del Govern, que anuncia mesures sense negociar-les a les meses de representació dels empleats públics.

La força que el Govern està mostrant per reduir els serveis públics i les condicions laborals de treballadors i treballadores contrasta amb la feblesa que té davant les empreses de begudes edulcorades, que han forçat la retirada de l'increment d'impostos, o davant les grans fortunes de Catalunya en la tributació de l'impost de successions. ■

Reforma del factor de sostenibilitat de les pensions

CCOO de Catalunya denuncia que la proposta del Govern pot fer que les pensions perdin entre el 14,8% i el 28,3% del poder adquisitiu els propers 15 anys

La proposta de factor de sostenibilitat i d'índex de revaloració de pensions que fa el Govern central pretén, per una banda, allunyar les reformes de pensions de la Mesa de Diàleg Social i, per l'altra, convertir drets com el de la revaloració de les pensions en mesures discrecionals per part del Govern de torn.

El factor de sostenibilitat és el càlcul d'un índex basat en l'esperança de vida als 67 anys i que s'utilitzaria per calcular la base reguladora de la pensió. Així, a major esperança de vida, menor pensió inicial. El Govern proposa la seva posada en marxa a partir del 2019; aquesta mesura afectaria només els nous pensionistes.

L'índex de revaloració de pensions (IRP) és una nova fórmula per revalorar les pensions que, a més de tenir en compte l'evolució de la inflació real (IPC) —com passa actualment—, també introduiria en el càlcul altres elements relacionats amb els ingressos i les despeses del sistema (ingressos, nombre de pensions, diferència entre les noves pensions i les que causen baixa, dèficit/superàvit del sistema...). Es preveu que es pugui

aplicar l'any 2014; aquesta mesura afectaria tots els pensionistes, al marge de quan s'hagués reconegut la seva pensió.

No es parla d'ingressos

Les mesures que es proposen se centren, exclusivament, a reduir la despesa, i s'obvia qualsevol mesura de millora d'ingressos que pugui reforçar la sostenibilitat del sistema de pensions. Aquests ajustaments de costos suposaran, a la pràctica, una important pèrdua de drets per a actuals i futurs pensionistes.

Els càlculs sobre l'impacte de les mesures proposades pel Govern espanyol que ha fet CCOO indiquen que es produirà una pèrdua de poder adquisitiu de les pensions d'entre un 14,8% i fins a un 28,3% els propers 15 anys, si no s'acompanyen de mesures addicionals de millora d'ingressos que puguin corregir totalment o parcialment els seus efectes.

El sistema de pensions té importants reptes de futur per abordar. Els desequilibris actuals entre ingressos i despeses que la conjuntura de crisi

ha provocat i que les polítiques d'austeritat i empobriments de la ciutadania han agreujat requereixen ajustaments que no necessàriament han de suposar la pèrdua del poder adquisitiu de les pensions ni l'esgotament del fons de reserva de la Seguretat Social.

El Govern central sembla renunciar a les mesures de millora d'ingressos i intenta utilitzar la reforma del factor de sostenibilitat per corregir el dèficit que, conjunturalment, presenta el sistema de la Seguretat Social. El factor de sostenibilitat es va establir en l'Acord de pensions del 2011 per donar resposta als reptes estructurals del sistema, sobretot el demogràfic, a mitjà i a llarg termini, però no per resoldre l'actual conjuntura de crisi, que requereix mesures de millora d'ingressos. ■

Les propostes de CCOO

En aquest sentit, CCOO va traslladar a la Mesa de Negociació una bateria de propostes d'actuació a curt, mitjà i llarg termini, amb la perspectiva d'equiparar el percentatge del PIB que dediquem a la protecció social amb el de la resta de països del nostre entorn, passant de l'actual 10,2% al 13,5%, en el qual es troben aquests països.

L'objectiu de les nostres propostes d'increment d'ingressos és doble: a curt i a mitjà termini, ajudar a resoldre l'actual dèficit conjuntural que presenta el sistema de la Seguretat Social com a conseqüència de la destrucció d'ocupació derivada de la crisi econòmica i l'errònia política econòmica d'austeritat, i a mitjà i a llarg termini, contribuir a millorar el finançament del sistema de la Seguretat Social, de manera que es garanteixi la sostenibilitat sense haver de recórrer a mesures d'ajustament caracteritzades per la retallada de prestacions i drets.

Algunes alternatives que planteja CCOO als factors de sostenibilitat i a l'índex de revaloració de les pensions són:

- D'aplicació immediata: l'increment temporal dels tipus de cotització per contingències comunes, mitjançant un esforç addicional compartit entre les empreses, els treballadors ocupats i l'Estat.

- D'aplicació progressiva: l'increment de la base màxima de cotització (mesura prevista en la reforma de pensions del 2011; convergència de la base mitjana de cotització del règim especial de treballadors autònoms amb la del règim general, també prevista en la reforma de pensions del 2011; assumpció per part de l'Estat de les despeses de personal de l'administració de la Seguretat Social; conversió dels programes de reduccions en la cotització en programes de bonificació a la contractació a càrrec de pressupostos generals de l'Estat).

- De caràcter estructural: polítiques de reactivació econòmica que ajudin a recuperar els tres milions de llocs de treball perduts en el que va de crisi a Espanya; lluita contra el frau associat a l'economia submergida; assumpció gradual en els pressupostos generals de l'Estat del finançament del nivell assistencial de les prestacions de mort i supervivència, i reforma fiscal, que suposa l'actuació estructural més determinant i necessària en l'economia espanyola i que determina la capacitat d'actuació en el conjunt de sistemes de protecció social i serveis públics.

CCOO insta el Govern estatal a recuperar l'autèntic procés de diàleg social i a complir allò acordat el 2011 respecte del factor de sostenibilitat perquè no es limiti a mesures d'ajustament de la despesa, sinó també a mesures de millora d'ingressos com les que plantejem i que suposarien la minoració de l'impacte del factor de sostenibilitat i de l'índex de revaloració de les pensions. ■

Baixa de forma espectacular l'activitat laboral del jovent segons l'informe d'Acció Jove de CCOO de Catalunya

Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya ha presentat el seu informe anual sobre joves i mercat de treball a Catalunya, en què un any més, lamentablement, comprovem com l'evolució de l'activitat laboral dels joves al nostre país ha experimentat un descens espectacular, més marcat que el de la població total. El col·lectiu juvenil ha experimentat un descens espectacular en les taxes d'activitat, 10 punts percentuals menys en un període de només sis anys. Hi ha un elevat nombre de persones que, tot i figurar com a actives, no busquen feina perquè han perdut l'esperança de trobar-ne. Entre el 2008 i el 2013, han augmentat en 37.500 les persones inactives que estudien: han passat de 283.400 a 320.900 el 2013 i representen un 14% del total. Davant la duresa de la crisi i les nul·les perspectives laborals, moltes persones joves decideixen millorar la seva formació amb l'esperança d'estar en millors condicions de trobar una feina.

La població ocupada ha disminuït en el tram general. En set anys tenim 213.300 joves ocupats menys. Els menors de 25 anys representen el 4,8% de la població ocupada, en aquest període han patit un descens superior al 50% (han passat del 10% que representaven l'any 2007, al 4,8% actual). El col·lectiu de persones joves es veu fortament castigat per l'actual mercat de treball, ja que presenta els valors més baixos en matèria d'ocupació. Amb una taxa d'ocupació del 22,15% entre els menors de 25 anys, preocupa, a més, el fet que en set anys no hagi parat de deprimir.

Si bé l'increment de joves a l'atur no és tan disparat com anys enrere, cal destacar igualment el fet que continua creixent fins a situar-se en els 158.300 aturats menors de 25 anys aquest segon trimestre a Catalunya. Mentre la taxa general se situa en un 23,85%, el jovent català supera en molt més del doble la mitjana general i arriba fins a un 53,88% d'atur. La majoria de persones que estan a l'atur o que estan buscant la seva primera ocupació fa més d'un any que estan a l'atur. Hi ha 44.203 joves catalans que fa més d'un any que busquen feina.

La mitjana salarial es troba en els 24.499,32 €. Si agafem com a mesura 14 mensualitats, representen 1.750 €. Si mirem què representa ser jove, veiem que, en termes salarials, suposa guanyar la meitat de la mitjana general, és a dir,

12.278,77 € (877 € al mes). I en termes de gènere, es pot observar com, en totes les franges d'edat, ser dona suposa un salari permanentment inferior al dels seus companys masculins.

Cal un gir de 180 graus

Ja fa temps que ho advertim, però és urgent i indispensable un gir de 180° en l'orientació de les polítiques d'ocupació. Les polítiques que estan duent a terme tant el Govern espanyol com el català són totalment erràtiques i condueixen a l'atur, a la precarietat i a la pobresa d'una generació sencera. Des de CCOO demanem diferents mesures per fer un canvi de cicle pel que fa a l'ocupació i, en especial, la dels joves. Per això, demanem la derogació immediata de les diferents reformes laborals aprovades en el darrer any i mig, que s'ha demostrat que, a part d'injustes, són del tot ineficaces per generar ocupació.

Cal una reforma fiscal justa i redistributiva. Que pagui més qui més té. I també cal lluitar contra el frau fiscal de manera decidida. Calen polítiques actives d'ocupació efectives per a les persones aturades que permetin la seva reinserció al mer-

cat de treball, i demanem al Govern català un autèntic pla de xoc que abordi la inserció laboral de les persones joves. Creiem indispensable una reorientació de la formació dual. És necessària una formació de qualitat amb compromisos per part de les empreses. I cal actuar contra les beques fraudulentament, l'ocupació en "negre" i els falsos autònoms que exploten molts treballadors i treballadores joves.

Cal garantir salaris dignes i la protecció de tots els treballadors joves de contractes i subcontractes. És necessària una revisió del salari mínim interprofessional, de manera que aquest arribi a una quantia de, com a mínim, el 60% del salari mitjà, tal com recomana la UE.

Cal fomentar la contractació estable davant l'encadenament de contractes temporals de manera injustificada. Cal formació i atenció per a joves en situació d'atur que no van acabar els estudis i desitgen retornar al sistema educatiu. I cal orientació, formació i recerca d'ocupació per a joves en situació d'atur. Els serveis públics d'ocupació han de ser un recurs útil a l'hora de trobar feina, i, a dia d'avui, no ho són. ■

CCOO reclama del Govern de Catalunya un autèntic pla de xoc que abordi la inserció laboral dels joves

Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya ha celebrat que el Govern de Catalunya hagi presentat la lluita contra l'atur del col·lectiu de joves de Catalunya com una prioritat de primer ordre, però demana pressupost, seriositat, rigor i que es defugui de grans aparicions merament estètiques.

El que ha presentat el Govern no és un pla de xoc contra l'atur, sinó que són programes de caràcter ordinari que ja estaven previstos i que s'han treballat en el marc del Consell de Direcció del SOC. El col·lectiu jove, en l'àmbit de la formació, ja fa molts anys que és prioritari en la programació de polítiques d'ocupació.

La dimensió formativa és molt important, però tenint en compte que la majoria de joves catalans que volen treballar estan en situació d'atur cal, de forma immediata, un pla de xoc que abordi la inserció laboral. ■

Michele Gravano, secretari general de la CGIL de Calàbria (Itàlia)

“El sindicalisme europeu hauria de convèncer els alemanys i els sindicats del nord d'Europa que les polítiques d'austeritat són negatives també per a ells”

Michele Gravano és actualment, i des del gener del 2012, el secretari general de la CGIL (Confederació General Italiana de Treballadors) de Calàbria, una regió del sud d'Itàlia, important dins del país. Durant molts anys, va ser secretari general de la CGIL de la regió de la Campània, amb capital a Nàpols, i també responsable confederal de la Mediterrània a la CGIL.

És un sindicalista “amic” de CCOO i ha contribuït especialment en l'apropament dels dos sindicats, tot promovent i creant espais de treball, debat i reflexió comuns.

Aprofitant la visita d'una delegació d'aquest sindicat germà, li vam preguntar sobre temes sindicals d'actualitat.

■ Ens agradaria que ens expliquessis com és actualment la situació econòmica i social de Calàbria, la vostra regió.

És una de les regions italianes que més està pagant les conseqüències de la crisi econòmica, financera i ocupacional. Les està rebent de la pitjor manera. Fins i tot, si la comparem amb la realitat del sud d'Europa, tenim una situació pitjor. Les últimes dades del Banc d'Itàlia han assenyalat una caiguda de les exportacions, una caiguda de la producció industrial i un creixement de l'atur, que afecta ja un 20% de la població general i dobla aquest percentatge si parlem dels joves. A l'atur, s'hi ha d'afegir el fenomen de la immigració dels joves, que s'havia reduït completament, i ara ha tornat a fer-se present. També ha tingut lloc una caiguda de la demanda de les famílies, sobretot pel que fa al consum de primera necessitat, així com un creixement del nombre de treballadors i treballadores afectats per ERO o en situació de *cassa integrazione in deroga*, és a dir persones que, havent acabat els períodes de cobertura as-

sistencial, demanen la pròrroga perquè no hi ha cap possibilitat de tornar a trobar feina. Per tant, la situació és molt difícil i hi ha un risc molt gran de fractura social.

■ Quin tipus de reaccions socials provoca aquesta situació?

L'últim any, davant de les polítiques d'austeritat dels pressupostos dels ens locals i de les regions, amb efectes sobre l'economia i el sistema de l'empresa (perquè bona part de l'economia calabresa se sustenta en la despesa pública nacional i en les transferències a les regions), hi ha hagut conflictes molt aspres, particularment en el sector del transport, que ha patit grans retallades, així com en el sector de l'ensenyament (l'escola pública), on s'ha reduït l'ocupació. Així mateix, s'ha vist afectat el sector forestal, on hi ha 8.000 persones empleades, que, igual que en el sector metal·lúrgic de Calàbria, el Govern de centredreta volia reduir i privatitzar. Malgrat tot, s'ha aconseguit aturar aquesta iniciativa. A més, en el sector de les cobertures, que són amortidors socials, va haver-hi conflictes molt durs pels pagaments, per les bestretes i per les garanties de cobertura salarial.

A banda d'això, a l'octubre del 2012, tot just per fer evident l'alarma respecte de la situació a Calàbria, vam organitzar una gran manifestació amb més de 30.000 persones, en la qual va participar Susanna Camusso, secretària general de la CGIL, i que va representar un moment molt important. A desgrat d'això, no s'han produït encara resultats, desafortunadament, perquè les polítiques del Govern, aleshores encapçalat per Monti, han continuat estant marcades pel rigor i per les retallades de la despesa pública.

■ Parlant de rigor, dirigim la mirada a Europa, a les polítiques d'austeritat. Què en penses? Són la solució a aquesta crisi?

Penso que aquestes polítiques són el pitjor! I això és així perquè, malauradament, han determinat

les condicions de sistemes miserables com ara els desastres fets a Grècia o les polítiques aplicades a Espanya i Itàlia. No es pot, en una situació de crisi econòmica i de recessió, apostar per les retallades. Cal, en canvi, copiar polítiques de reactivació i modernització i, per tant, les inversions públiques són fonamentals de cara a l'eficiència en l'educació, en la investigació i en els grans sistemes d'infraestructures; però al voltant de tot això no hem tingut una política definida i seguim sense tenir-la. Malgrat que no hi hagi hagut sintonia entre el Govern alemany i el Banc Central Europeu, els alemanys han condicionat en un sentit restrictiu les polítiques i han provocat grans danys. I ara ells també comencen a pagar-ne les conseqüències.

■ Què fa, què hauria de fer el sindicalisme europeu, segons la teva opinió, davant d'aquesta situació?

Per començar, hauria de ser més combatiu, més mobilitzador. Després, hauria de convèncer els alemanys i els sindicats del nord d'Europa que aquestes polítiques d'austeritat són negatives també per a ells. Perquè la recessió i la caiguda de l'ocupació determinen una caiguda de la demanda que es reflecteix també en els seus sistemes econòmics, i a més animen processos de mobilitat, de migració interna a Europa i també d'immigrants extracomunitaris que, arribats a aquest punt, es dirigeixen cap a ells, amb la qual cosa en patiran la pressió.

També és necessari ser més determinants en les mobilitzacions. Ens ha costat un parell d'anys arribar a la vaga europea del 14-N (2012), que aquí, vosaltres, va fer coincidir amb la vostra vaga general. S'ha de seguir en aquesta línia també per preparar un clima diferent respecte de les eleccions europees, que sigui una barrera per als populismes que amb la crisi estan agitant les societats de diversos països europeus i contextualment proposen una política del creixement i de la tutela de l'ocupació, sobretot juvenil. Un primer

senyal va venir de l'últim consell de governs de la UE. Tot i que va ser una petita gota, fou millor que res.

➔

■ **Tornem a l'àmbit italià. Darrerament, hi ha hagut un canvi de Govern. Es nota un canvi evident, per exemple, en les polítiques del mercat de treball i d'ocupació en general per fer front a la crisi?**

La situació italiana és una situació particular, perquè mentre els altres països han viscut una alternança de govern, i malgrat que a Itàlia els electors també han expressat un judici negatiu cap als governs o coalicions que han governat, el resultat electoral ha estat molt problemàtic. També perquè el gruix de les forces polítiques s'han repartit un terç, un terç i un terç. No havia passat mai en la història republicana que les tres forces fonamentals estiguessin en guerra entre elles. Per tant, en el país va créixer la demanda de govern perquè calia tenir una guia enmig de la tempesta. L'operació que ha portat a la reelecció del president Napolitano s'ha lligat a un govern de coalició i a un govern de servei per a un període de 18 mesos. En aquest termini s'han de fer algunes reformes econòmiques i socials, però, sobretot, s'han de reformar les polítiques institucionals, començant per la llei electoral, que són fonamentals per fer emergir l'estabilitat també en l'alternança. Perquè crec que tenim una de les pitjors lleis de selecció de la classe política, que en si mateixa ha estat la causa del creixement de moviments que podríem definir populistes i alternatius. Algun senyal d'inversió de tendència l'hem tingut respecte dels problemes amb la garantia de les cobertures assistencials per als treballadors afectats pels ERO, que corrien el risc ja des de juny i juliol d'enguany de no tenir cobertura, fet que hauria provocat una tensió social. Potser no sigui suficient, però hi ha el compromís de trobar cobertures per tot a l'any. Això és un primer senyal. L'altre senyal són les polítiques per als joves i l'element de novetat que comporta que els incentius a l'ocupació es donin per a l'ocupació estable, a temps indeterminat. Tot això són senyals, malgrat que les polítiques d'incentivació a l'ocupació, si no estan lligades a una política de reactivació de les inversions i de creació d'ocupació, poden tenir resultat diferents dels esperats.

Reprement el fil de la pregunta anterior, crec que el front dels sindicats del mediterrani europeu ha de combatre per canviar la política europea en el sentit d'allò que "el mediterrani" ens està dient. Amb la crisi, no estem donant importància al fet que els moviments que han nascut en aquests països posen en evidència la dificultat de la democràcia, tant a Europa, on tenim una tradició democràtica,

consolidada, com en aquells països que cerquen una via democràtica més enllà dels règims autoritaris que, de diferents maneres, s'havien construït a Algèria, Tunísia, Liban i el mateix Egipte. El model turc està en crisi. Europa, amb la seva crisi i, sobretot, amb la crisi dels països europeus no assoleix ser un punt de referència, un model alternatiu. Per tant, Europa ha d'orientar tota la seva acció econòmica cap a l'àrea estratègica de la mediterrània, no deixar-la a mercè de la influència dels Estats Units, perquè hi ha un espai europeu, hi ha la necessitat d'una política més coordinada dels estats en relació amb els interessos històrics de les nacions de la mediterrània, i cal després sostenir el seu recorregut cap a un procés autònom. Si allà la democràcia està en risc, també els efectes sobre nosaltres seran significatius.

■ **Parlant de crisi democràtica, hi ha una relació directa entre criminalitat i treball, sobretot en el context de la vostra regió?**

Hi és, criminalitat i treball estan entrelaçats, és una relació perversa i perillosa. La nostra regió és un punt emblemàtic, però no només la nostra regió. Nosaltres tenim sectors sencers, àrees senceres, empreses, que estan en mans de la criminalitat que és moderna, capaç i té una dimensió emprenedora, no sempre parasitària i especulativa, sinó que és capaç de mirar més enllà; els grans beneficis vénen del tràfic de la droga. I des de Calàbria, la 'Ndrangheta té el monopoli del comerç de la droga, sobretot amb els càrtels llatinoamericans, que després distribueix per tot Europa. Aquesta és una funció superior també respecte de la màfia en el terreny de la credibilitat i la confiança, almenys des del seu punt de vista. A les empreses que són a les seves mans, o bé no hi ha sindicats o bé quan hi són estan sotmesos, tot i que no sempre, a violacions, constriccions, impediment de l'exercici sindical i intimidacions; sent com són empreses que se situen en el sistema estel·lar mafiós, tenen clarament tota una sèrie de relacions fora de la llei i, per tant, no volen controls. I això passa en diferents sectors com ara l'agricultura, la construcció i el transport, tot i que no hi ha cap sector econòmic que no pateixi la seva influència. Ells són un veritable subjecte. Hi ha el sindicat, la política i una part d'empreses "sanes", d'una banda, i després hi són ells i l'estat, de l'altra.

■ **La qüestió és que de vegades l'estat, la política s'entrelaça amb la criminalitat. Com es veu això, a més del que ens has explicat fins ara?**

La 'Ndrangheta, encara que també la màfia, han adquirit una dimensió europea internacional,

estan presents amb inversions a molts països europeus, inclosa Espanya i l'àrea de Catalunya, i òbviament certes operacions necessiten la política. La crisi del Govern Formigoni a Llobardia va ser determinada pels enllaços perversos construïts amb el sistema de la 'Ndrangheta: favors a canvi de suport electoral. Però el cap pensant de tot això és sempre calabrés.

■ **Aleshores, en aquesta interferència entre la criminalitat i el món del treball els altres països que no són Itàlia tampoc hi són immunes?**

De cap manera! Una altra cosa és el fet que no se'n tingui consciència. Per bé o per mal, a Itàlia hi ha criminalitat, però també hi són l'estat, la cultura democràtica, la magistratura i el mateix sindicat. Els moviments associatius, per legalitzar-se, han dut a terme una estratègia de contrast i en els últims anys s'han obtingut resultats importants tant en la captura de persones perilloses fugides de la justícia, com en l'atac als seus patrimonis immobiliaris, empreses i recursos. Se sap que quan es toca el patrimoni financer i econòmic és un cop greu per a ells.

■ **Com es fa front específicament a aquesta situació? El sindicat què fa?**

La CGIL, els últims mesos, ha recollit signatures per a una iniciativa legislativa popular, que hem presentat al Parlament, perquè s'utilitzin correctament els béns confiscats a la màfia. Demanem reforçar el suport a la part legislativa perquè sigui cada vegada més adequada a la innovació i a l'evolució de l'organització criminal, i a més intentem contrastar-la en sectors com el dels concursos públics. Es tracta que es portin a terme processos, a les escoles, d'educació sobre la legalitat; proposem una interlocució amb altres moviments civils, sobretot amb joves, per fer créixer la consciència de la legalitat i del perill de la criminalitat organitzada. Per tant, som un anticòs molt fort. En aquest sentit, hem activat un observatori entre Calàbria i Llobardia, ja que aquesta darrera ha estat una de les terres de penetració de la 'Ndrangheta, en previsió de la celebració de l'Exposició de Milà, el proper 2015, justament per desenvolupar una funció de contrast i lluita per la legalitat.

Gràcies per les teves respostes, Michele.

Michella Albarello